

ፓኒዩም — ቁጥር አሥር

መንግሥታት መነሣታቸውና መውደቃቸው፤ የ144,000 ማኅተም መደረግ እና የዳንኤል 11፡10-16 የተሰወረ ትንቢታዊ ታሪክ

Jeff Pippenger
2025-04-16

በቁጥር አሥራ አንድና አሥራ ሁለት ያለው ርእሰ ጉዳይ የደቡብ ንጉሥ መነሣትና መውደቅ ነው። እንዲሁም በቁጥር ሁለት በመጨረሻው ፕሬዚዳንት የተወከለችው የዩናይትድ ስቴትስ የመጨረሻ መነሣትና መውደቅ ነው። እርሱም የዘንዶው ኃይል የመጨረሻው ምድራዊ ወኪል ነው። እንዲሁም በቁጥር ሶስትና አራት የተወከለው የተባበሩት መንግሥታት የመጨረሻ መነሣትና መውደቅ ነው። ከቁጥር አምስት እስከ ዘጠኝ ድረስ የሚወክሉት ከ538 እስከ 1798 ድረስ ያለውን የጳጳሳዊ ኃይል ታሪክ ነው። 538 የጳጳሳዊው ኃይል መበርታቱን ያመለክታል፤ 1798 ደግሞ የጳጳስናውን ገዳይ ቁስል ያመለክታል፤ ስለዚህ ከቁጥር አምስት እስከ ዘጠኝ ድረስ የሚወክሉት የአውሬውን የመጨረሻ መነሣትና መውደቅ ነው። ቁጥር አሥር ደግሞ 1989ን እንደ ደቡብ ንጉሥ መውደቅ ያመለክታል፤ ይህም በቀድሞው ሶቪየት ኅብረት ተወክሎ ነበር።

“ወደ የተግባር መድረክ የገባች እያንዳንዱ አሕዛብ፣ ‘የጠባቂውና የቅዱሱ’ን ዓላማ ትፈጽም እንደሆነ እንዲታይ፣ በምድር ላይ ስፍራዋን እንድትይዝ ተፈቅዶላታል። ትንቢት የዓለምን ታላላቅ መንግሥታት—ባቢሎን፣ ሜዶ-ፋርስ፣ ግሪክ፣ እና ሮም—መነሳታቸውንና መውደቃቸውን ተከትላለች። ከእያንዳንዳቸውም ጋር፣ ከአነስተኛ ኃይል ካላቸው አሕዛብ ጋር እንደነበረው ሁሉ፣ ታሪክ ራሱን ደግሞ አደገመ። እያንዳንዱ የፈተናው ዘመን ነበረው፤ እያንዳንዱ አልተሳካም፤ ክብሩ ደበዘዘ፣ ኃይሉ ከእርሱ ራቀ፣ ስፍራውንም ሌላ ያዘ።...”

“ከቅዱስ መጽሐፍ ገጾች ላይ እንደ ግልጽ ሆኖ ከተገለጠው የአሕዛብ መነሣትና መውደቅ ጀምሮ፣ ብቻ ውጫዊና ዓላማዊ ክብር እንዴት ከንቱ እንደሆነ ሊሞህ ያስፈልጋቸዋል። ባቢሎን፣ ከኃይሏና ከግርማዋ ሁሉ ጋር—ዓላማችን ከዚያ ወዲህ እንደ እርሷ ያላቸውን አለየችም—ያን ዘመን ሰዎች እጅግ የተረጋጋና ዘላቂ መስሎ የታያቸው ያ ኃይልና ያ ግርማ፣ ሙሉ በሙሉ እንዴት እንደ አለፈ እይ! ‘እንደ ሣር አበባ’ ጠፍታለች። እግዚአብሔርን መሠረቱ ያላደረገ ሁሉ እንዲሁ ይጠፋል። ከዓላማው ጋር የተቆራኘና ባሕርዩን የሚገልጥ ብቻ ሊኖር ይችላል። መርሆቹ ዓላማችን የምታውቃቸው ብቸኛዎቹ የማይናወጡ ነገሮች ናቸው።” Education, 177, 184.

በቁጥር አሥራ አንድና አሥራ ሁለት የደቡብ ንጉሥ በሩሲያ እንደተወከለ የመጨረሻ መነሣትና መውደቅ ተለይቶ ይታወቃል። በቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ደግሞ የአሜሪካ አንድ ሕብረት የመጨረሻ መነሣትና መውደቅ ተለይቶ ይታወቃል። የምዕራፍ አሥራ አንድ ትንቢታዊ ትረካ ሁሉ በመንግሥታት መነሣትና መውደቅ አወቃቀር ላይ የተገነባ ነው። የትንቢት ተማሪ የምዕራፍ አሥራ አንድን ትንቢታዊ መልእክት በትክክል ለመከፋፈል ምንም እድል እንዲኖረው ከፈለገ፣ ይህን እውነታ ግምት ውስጥ ማስገባት ይገባዋል።

የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ መሠረታዊ አመለካከት የመንግሥታት መነሣትና መውደቅ በተደጋጋሚ ምሳሌዎች እንደሚቀርብ ነው። እህት ዋይት፣ “እንዲሁ የሜዶ-ፋርስ መንግሥት፣ እንዲሁም የግሪክና የሮም መንግሥታት ጠፉ” ብላ በገለጻች ጊዜ፣ “ግሪክ”ን እንደ ዘንዶው፣ “ሮም”ን እንደ አውሬው፣ “ሜዶ-ፋርስ”ንም እንደ ሐሰተኛው ነቢይ ትላይ ነበር። በራእይ 16:12-21 ፍጻሜ መሠረት መነሣታቸውን በእሁድ ሕግ የሚጀምሩና ዓለሙን ወደ አርማጌዶን የሚመሩትን፣ ዘንዶውንና አውሬውን እንዲሁም ሐሰተኛውን ነቢይ ያካተተውን የመጨረሻውን የምድራዊ መንግሥት የመጨረሻ መነሣትና መውደቅ ትጠቁማለች።

እግዚአብሔር ሕዝቡ “የውጫዊና የዓለማዊ ክብር ብቻ ምንኛ ከንቱ እንደሆነ ለመማር” እንዲችሉ፤ “በቅዱስ መጽሐፍ ገጾች ውስጥ በግልጽ እንደተገለጸው የአሕዛብ መነሣትና መውደቅ” እንደ ሚጠቀሙበት አመለካከት ወደዚያ ትመራቸዋለች።

“ባዶ ውጫዊና ዓለማዊ ክብር ምን ያህል ዋጋ ቢስ እንደሆነ መማር ያስፈልገናል” የሚለው ምክንያት፤ “እግዚአብሔርን እንደ መሠረቱ የሌለው ሁሉ እንደሚጠፋ” ይበልጥ እንድናስተውል ነው። ስለዚህ እግዚአብሔርን እንደ መሠረትህ መኖሩ ወይም አለመኖሩ የሕይወትና የሞት ጉዳይ ነው። ከዚያ የሐሳቡ እድገት ነጥብ ጀምሮ እህት ዋይት፤ “ከዓለማዊ ጋር የተቆራኘ እና ባሕርይን የሚገልጥ ብቻ ሊኖር ይችላል” ብላ ሲናገር፤ እግዚአብሔርን እንደ መሠረትህ መኖሩ ምን እንደሚመለከት ከዚያ በኋላ ትገልጻለች። እርሷ አስቀድሞ በእግዚአብሔር መሠረት ላይ ያልሆነ ሁሉ እንደሚጠፋ ገልጻለች፤ እናም በመሠረቱ ላይ የተገነባውን ነገር የሚወስነው ሁለት እጥፍ መለኪያ፤ አንዱ “ከዓለማዊ ጋር የተቆራኘ” መሆኑ፤ ሌላውም “ባሕርይን የሚገልጥ” መሆኑ ነው። ባሕርይ መሠረቱ ነው።

ከዚያም በአንቀጹ መዝጊያ አረፍተ ነገር ውስጥ እንዲህ ትናገራለች፡- “የእርሱ መርሆዎች ዓለማችን የምታውቃቸው ብቸኛዎቹ የማይናወጡ ነገሮች ናቸው።” የእግዚአብሔር ባሕርይ መርሆዎቹ ናቸው፤ መርሆዎቹም ባሕርይን ይገልጣሉ። የሰው ልጆች ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት እንደሚዛመዱት፤ እርሱም የሁሉ መሠረት እንደ ሆነ፤ ይህ የሕይወት ወይም የሞት ጉዳይ ነው። እኔ የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ መሠረታዊ አወቃቀር በመንግሥታት መነሣትና መውደቅ ትረካ ላይ እንደተገነባ እከራከራለሁ። መነሣት ትክክለኛ የሆነ የጥናት አይነትን የሚያሳውቀን አንድ ክፍል አለ።

“የሚወቀስ ያልሆነ የታሪክ ጥናት አለ። ቅዱስ ታሪክ በነቢያት ትምህርት ቤቶች ውስጥ ከሚጠኑ ትምህርቶች አንዱ ነበር። ከሕዝቦች ጋር ባደረገው አያያዝ ምዝገባ ውስጥ የይሖና ፈላጎች ተከታትለው ይታዩ ነበር። እንዲሁም ዛሬ እኛ ከምድር ሕዝቦች ጋር የእግዚአብሔርን አያያዝ ልንመለከት ይገባናል። በታሪክ ውስጥ የትንቢትን ፍጻሜ ልናይ፤ በታላላቅ የተሐድሶ እንቅስቃሴዎች ውስጥ የመለኮታዊ አሳቢነትን ሥራ ልናጠና፤ እናም በታላቁ ተጋድሎ የመጨረሻው ግጭት ለማድረግ በሕዝቦች ማሰላፍ ውስጥ የክስተቶችን ግስጋሴ ልንረዳ ይገባናል።” The Ministry of Healing, 441.

የተቀደሰ የታሪክ ጥናት ማለት እግዚአብሔር ከምድር አሕዛብ ጋር ያለውን አያያዝ እንዲሁም በተሐድሶ እንቅስቃሴዎች ውስጥ ያሳየውን በአምላካዊ አድራጎቱ መሪነት ማጥናት መሆኑ ይገለጻል፤ ስለዚህ የተቀደሰ ታሪክ የጥናት ውጫዊና ውስጣዊ መስመር ያካትታል። እግዚአብሔር የትንቢት ቃሉን ለማረጋገጥ ታሪክን የመጠቀም ዓላማ፤ ያንን የትንቢታዊ ታሪክ “በታላቁ ተጋድሎ የመጨረሻ ግጭት ለማግኘት አሕዛብ በሚሰለፉበት ጊዜ የክስተቶችን እድገት እንድንረዳ” ለመጠቀም ነው። ከሲስተር ዋይት የተወሰደው ያለፈው አንቀጽ፤ በ“መነሳትና መውደቅ” የመንግሥታት ውክልና በተመሠረተው መሠረታዊ አወቃቀር ላይ የተመሠረተ የተቀደሰ ታሪክ ትንቢታዊ አምሳል መገንባት እንዳስፈለገ በጣም ግልጽ ከሆነ ማብራሪያ ውስጥ ተወስዶ ነበር።

“ለክርስቲያናዊ ሥራ ዝግጅት እንዲሆን፤ ብዙዎች ሰፊ የታሪካዊና የሥነ-መለኮት ጽሑፎች እውቀት ማግኘት አስፈላጊ መሆኑን ያስባሉ። ይህ እውቀት ወንጌልን በማስተማር ረዳት እንደሚሆንላቸው ይገምታሉ። ነገር ግን የሰዎችን አስተያየት በብዙ ድካም ማጥናታቸው፤ አገልግሎታቸውን ከማበርታት ይልቅ ወደ ማዳከም ያዘነብላል። ቤተ መጻሕፍት በከባድ የታሪክና የሥነ-መለኮት ዕውቀት መጻሕፍት ተሞልተው እንደምናይ፤ እንዲህ ብዬ አስባለሁ፤ ለእንጀራ ያልሆነው ገንዘብ ለምን ይፈሰሳል? የዮሐንስ ስድስተኛው ምዕራፍ በእንደዚህ ዓይነት ሥራዎች ሊገኝ ከሚችለው ይልቅ እጅግ የበለጠ ነገር ይነግረናል። ክርስቶስ እንዲህ ይላል፤ ‘እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ፈጽሞ አይራብም፤ በእኔም የሚያምን ፈጽሞ አይጠማም።’ ‘ከሰማይ የወረደው ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ማንም ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል።’ ‘በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው።’ ‘እኔ የምናገራችሁ ቃላት መንፈስ

ናቸው፡ ሕይወትም ናቸው።' ዮሐንስ 6:35, 51, 47, 63።

"ሊወገድ የማይገባ የታሪክ ጥናት አለ። ቅዱስ ታሪክ በነቢያት ትምህርት ቤቶች ውስጥ ከሚሞሩ ትምህርቶች አንዱ ነበር። ከአሕዛብ ጋር በደረጋቸው ግንኙነቶቹ መዝገብ ውስጥ የይሖዋ ፈላጎች ተከታትለው ይታዩ ነበር። እንዲሁም ዛሬ እኛ ደግሞ ከምድር አሕዛብ ጋር ያለውን የእግዚአብሔር አሠራር ልንመለከት ይገባናል። በታሪክ ውስጥ የትንቢትን ፍጻሜ ልናይ ይገባናል፤ በታላላቅ የተሃድሶ እንቅስቃሴዎች ውስጥ የመለኮታዊ አስተዳደርን አሠራር ልናጠና ይገባናል፤ እንዲሁም በታላቁ ተጋድሎ የመጨረሻ ግጭት ለማድረስ በሚደረገው የአሕዛብ ስብስብ ውስጥ የክስተቶችን እድገት ልንረዳ ይገባናል።"

እንዲህ ያለ ጥናት ስለ ሕይወት ሰፊና ሁሉን አቀፍ አመለካከት ይሰጣል። በዚህም የሕይወትን ግንኙነቶችና መደጋገፎች በአንድ መጠን እንድንረዳ፣ በማጎበረሰብና በአሕዛብ ታላቅ ወንድማማችነት ውስጥ እንዴት በአስደናቂ ሁኔታ እርስ በርሳችን እንደተሳሰርን፣ እንዲሁም የአንድ አባል ግፍና ዝቅተኛነት ለሁሉ እስከ ምን ድረስ ጉዳት እንደሚሆን እንድንገነዘብ ይረዳናል።

"ነገር ግን ታሪክ፣ በተለምዶ እንደሚጠናው፣ በሰው ስኬቶች፣ በጦርነት ድሎች፣ ኃይልና ታላቅነት ለማግኘት በደረሰበት ስኬት ይተኮራል። በሰዎች ጉዳዮች ውስጥ የእግዚአብሔር ሥራ ከዕይታ ይሰወራል። በአሕዛብ መነሣትና መውደቅ ውስጥ የዓላማው አፈጻጸም እንዴት እንደሚፈጸም የሚመረምሩ ጥቂቶች ናቸው።"

"እናም፣ በታላቅ መጠን፣ እንደሚጠና እና እንደሚያስተምር ያለው ሥነ መለኮት ከሰው ግምት መዝገብ ብቻ ነው፤ ይህም 'ምክርን ያለ እውቀት በቃል ለማጨለም' ብቻ የሚያገለግል ነው። ብዙ ጊዜ፣ እነዚህን ብዙ መጻሕፍት ለማሰባሰብ ያለው መነሳሳት ለአእምሮና ለነፍስ ምግብ ለማግኘት ያለ ፍላጎት እንጂ፣ ፈላጎቶችንና የሥነ መለኮት ምሁራንን ለመለማመድ ያለ ምኞት፣ ክርስትናንም ለሕዝቡ በተማሩ ቃላትና በአቀራረብ ነጥቦች ለማቅረብ ያለ ፍላጎት ነው።"

"የተጻፉ መጻሕፍት ሁሉ የቅዱስ ሕይወትን ዓላማ ለማገልገል አይችሉም። 'ከእኔ ተማሩ' አለ ታላቁ አስተማሪ፤ 'ቀንበሬን በላያችሁ ላይ ውሰዱ፤' 'የእኔን የዋህነትና ትሕትና ተማሩ።' እናንተ ያላችሁ የአእምሮ ትዕቢት ከሕይወት እንጀራ እጥረት የተነሣ እየጠፋ ካሉ ነፍሳት ጋር ለመገናኘት አይረዳችሁም። እነዚህን መጻሕፍት በምታጠኑበት ጥናት ውስጥ ከክርስቶስ ልትማሩ የሚገባችሁን ተግባራዊ ትምህርቶች እንርሱ በታ እንዲይዙ ትፈቅዳላችሁ። በዚህ ጥናት ውጤት ሕዝቡ አይመገቡም። አእምሮን እጅግ ከሚያደክም ምርመራ መካከል ሰውን ለነፍሳት የተሳካ ሠራተኛ እንዲሆን የሚረዳ ነገር እጅግ ጥቂት ነው።"

"መድኃኒቱ 'ለድሆች ወንጌልን ለማብሰር' መጣ።" ሉቃስ 4:18። በትምህርቱም እጅግ ቀላሉን ቃላት እና እጅግ ግልጹን ምሳሌያዊ ምልክቶች ተጠቀመ። እንዲሁም፣ "ተራው ሕዝብ በደስታ ይሰሙት ነበር" ተብሎ ተነግሯል። ማርቆስ 12:37። በዚህ ዘመን ሥራውን ለማድረግ የሚሹ ሰዎች፣ እርሱ ከሰጣቸው ትምህርቶች የበለጠ ጥልቅ ማስተዋል ያስፈልጋቸዋል።

"የሕይወት እግዚአብሔር ቃላት ከትምህርት ሁሉ ሁሉ የላቀ ናቸው። ለሕዝቡ የሚያገለግሉ ሰዎች ከሕይወት እንጀራ መብላት ያስፈልጋቸዋል። ይህ መንፈሳዊ ኃይልን ይሰጣቸዋል፤ ከዚያም ለሰዎች የሁሉንም ወገን ለማገልገል ዝግጁ ይሆናሉ።" The Ministry of Healing, 441-443.

እህት ዋይት ከዚህ በላይ በግልጽ ሁኔታ ያብራራቸው ነገር ይህ ነው፤ እግዚአብሔር በነገሥታት ምርጫ መሠረት ነገሥታትን በማቆምና በማውረድ የሚገለጥ ኃይሉን መለየት የታሪክ ጥናት እውነተኛ ፍልስፍና ነው።

“በአሕዛብ ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔርን ቃል ተማሪ የመለኮታዊ ትንቢት ትክክለኛ ፍጻሜ ሊመለከት ይችላል። በቢሎን፣ በመጨረሻ ተሰብራና ተደቅቃ፣ አለፈች፤ ምክንያቱም በብልጽግና ውስጥ ገዥዎቿ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር የተለዩና ገለልተኞች እንደሆኑ ቁጥረው ስለነበር፣ የመንግሥታቸውንም ክብር ለሰው ልጅ ስኬት አስገኝተው ነበር። በሜዶ-ፋርስ ግዛት የሰማይ ቍጥ መጣበት፤ ምክንያቱም በዚያ የእግዚአብሔር ሕግ በእግር ተረግጦ ነበር። በሕዝቡ ከፍተኛው ብዛት ልብ ውስጥ የጌታ ፍርሃት ስፍራ አላገኘም ነበር። ክፋት፣ ስድብ፣ ሙስናም ተስፋፍተው ነበር። የተከተሉት መንግሥታት ከዚህ የበለጠ ዝቅተኛና የበሰበሱ ነበሩ፤ እነርሱም በሥነ ምግባር ዋጋ መለኪያ ላይ እየተዋረዱ ከዝቅታ ወደ ዝቅታ ሄዱ።”

“በምድር ላይ በእያንዳንዱ ገዢ የሚፈጸመው ሥልጣን ከሰማይ የተሰጠ ነው፤ ስኬቱም ይህን እንዲሁ የተቸረውን ሥልጣን በሚጠቀምበት አጠቃቀም ላይ ይደገፋል። ለእያንዳንዱ የመለኮታዊው ጠባቂ ቃል፣ ‘አንተ ግን እኔን ሳታውቀኝ ታጥቁሃለሁ’ የሚል ነው። ኢሳይያስ 45፡5። እንዲሁም በጥንት ለናቡከደነፆር የተነገሩት ቃላት ለእያንዳንዱ የሕይወት ትምህርት ናቸው፤ ‘ኃጢአትህን በጽድቅ አቋርጥ፣ በድሆችም ላይ ምሕረት በማሳየት በደልህን አርቅ፤ ምናልባትም የሰላምህ መቆየት ይሆናል።’ ዳንኤል 4፡27።”

እነዚህን ነገሮች ማስተዋል፣—‘ጽድቅ ሕዝብን ከፍ ከፍ ያደርጋል’ የሚለውን፤ ‘ዙፋን በጽድቅ ይመሰረታል’ እና ‘በምሕረት ይጠናከራል’ የሚለውን ማስተዋል፤ ‘ነገሥታትን የሚያስወግድ እና ነገሥታትን የሚያቆም’ የእርሱ ኃይል መገለጥ ውስጥ የእነዚህን መርሆች አሠራር ማስተዋል፣—ይህ የታሪክን ፍልስፍና መረዳት ነው። ምሳሌ 14፡34፤ 16፡12፤ 20፡28፤ ዳንኤል 2፡21።

“ይህ በግልጽ የተቀመጠው በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። በዚህ ውስጥ የብሔራት ኃይል፣ እንደ ግለሰቦችም እንዲሁ፣ እነርሱን የማይሸነፉ እንደሚያደርጉ በሚታዩ ዕድሎች ወይም አቅሞች ውስጥ እንዳልሆነ ይታያል፤ በሚመኩበት ታላቅነታቸውም ውስጥ አይገኝም። ይልቁንም እግዚአብሔርን ዓላማ በምን ያህል ታማኝነት እንደሚፈጽሙ በዚያ ይለካል።” ነቢያትና ነገሥታት፣ 501, 502.

በአሥራ አንድና በአሥራ ሁለት ቁጥሮች ውስጥ ያለው ዋና ርዕስ የደቡብ ንጉሥ መነሣትና መውደቅ ነው፤ ነገር ግን ከዚያ ይበልጥ አስፈላጊው እነዚህ ቁጥሮች የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ማተም፣ እንዲሁም በ1989 በመጨረሻው ዘመን እንደ ቁጥር አሥር የተወከለው የጀመረው ከሦስቱ ፈተናዎች ሁለተኛውን መለየታቸው ነው።

ያ ማግተም በዳንኤል በአንበሳች ጉድጓድ ውስጥ፣ በእሳት እቶን ውስጥ ባሉት ሦስቱ ታማኞች፣ ዳንኤልና እነዚያ ሦስቱ ታማኞች በምዕራፍ ሁለት ያለውን የናቡከደነፆርን የምስሉን ሕልም ለመረዳት ሲጸልዩ፣ ዳንኤል በምዕራፍ ዘጠኝ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ጾሎትን ሲጸልይ፣ ዕውቀት በሚጨምርበት ጊዜ የሚያስተውሉ ጥበቦች፣ ኢያሱ ኃጢአቱ በዘካርያስ ምዕራፍ ሦስት ሲወገድለት፣ ዘሩባቤል በምዕራፍ አራት፣ ዮሴፍ በግብጽ ሁለተኛ ገዥ ሲሆን፣ ደቀ መዛሙርቱ ከጳንጤቆስጤ በፊት ለአሥር ቀናት በላይኛው ቤት ሲቆዩ፣ ሚሊራውያን በExeter የካምፕ ስብሰባ፣ አልዓዛር በክብር መግባት ሰልፍ ፊት ሲመራ፣ እና በራእይ ምዕራፍ ሰባት ያሉት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ውስጥ ተወክሎ ተቀርቧል።

በ2014 ዓ.ም. በዩክሬን ጦርነት መጀመሪያ ላይ አሥራ አንደኛው ቁጥር ደረሰ፤ እና በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር የእግዚአብሔር ሕዝብ “ነጭ የሚደረግበት” የታይታ ፈተና ተጀመረ። በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ውስጥ አምስተኛው መስመር ከቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ነው።

አምስተኛው መስመር አጠቃላይ እይታ

እንግዲህ የሰሜን ንጉሥ ይመለሳል፣ ከፊተኛውም ይልቅ የበዛ ሕዝብ ያሰባስባል፤ ከተወሰኑም ዓመታት በኋላ በታላቅ ሠራዊትና በብዙ ሀብት በእርግጥ ይመጣል። በዚያም ዘመን ብዙዎች በደቡብ ንጉሥ ላይ

ይነሣሉ፤ ከሕዝብም ዘንድ የዓመፀ ልጆች ራእዩን ለማጽናት ራሳቸውን ያነሣሉ፤ ነገር ግን ይወድቃሉ። ከዚያም የሰሜን ንጉሥ ይመጣል፤ እብጠትንም ይጥላል፤ እጅግ የተመሸጉትንም ከተሞች ይወስዳል፤ የደቡብም ኃይሎች አይቆሙለትም፤ የተመረጠውም ሕዝቡ እንዲሁ፤ የሚቆምም ኃይል አይኖርም። ዳንኤል 11፡13-15።

እነዚህ ጥቅሶች በክርስቶስ ልደት ከመቶ ሁለት ዓመት በፊት ተፈጽመዋል፤ እነርሱም የፓኒየምን ጦርነት ይለዩታል፤ እርሱም ተቃራኒ ነገሥታትንና ሕብረታቸውን ያካትታል፤ እነዚህ ጥቅሶች ደግሞ አረማዊት ሮም በዳንኤል አስራ አንድ ታሪክ ውስጥ ራሷን ለመጀመሪያ ጊዜ ያስገባችበት የታሪክ ነጥብ ናቸው። እነዚህ ጥቅሶች የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት የመጨረሻ መነሳትና ውድቀት እንዲሁም ጴጥሮስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም የሚያስቀምጥበትን ክርስቶስ ቂሳርያ ፊልጶስጥስን የጎበኘበትን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ታሪክ ያካትታሉ። ይህ ታሪክ “እንዲነጹ፣ እንዲነጡ፣ እንዲፈተኑም” ተብለው የተገለጹትን የምዕራፍ አስራ ሁለት ሦስቱ ፈተናዎች ከሚያካትተው ሦስተኛው መምጣት ጋር የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተምን ይወክላል።

እነዚህ ሦስት ጥቅሶች በአሜሪካ ውስጥ የእሱድ ሕግ የተወከለበት ወደ አሥራ ስድስተኛው ጥቅስ ይመራሉ። በነሐሴ 17 ቀን 1844 ዓ.ም. የኤክስተር የካምፕ ስብሰባ በተጠናቀቀ ጊዜ፣ ጥበበኛ ድንግልናዎች በስድሳ ስድስት ቀናት ውስጥ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት በአሜሪካ የምሥራቅ የባሕር ዳርቻ አቋርጠው አደረሱ። ድንግልናዎች ሁሉ የሚነቁበት ጊዜ አለ፤ ከእነርሱም አንዱ ወገን ዘይት የሌለው ነው፤ እናም ይህ የሚለይባቸው ነገሮች ሁሉ አሉ። የስምዖን በርዮና ስም ወደ ጴጥሮስ በተለወጠ ጊዜ፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማንተም መታተም ምልክት ተደረገበት። ከዚያ ነጥብ ጀምሮ ኢየሱስ ከመስቀሉ ጋር የተያያዙትን ክስተቶች ለደቀ መዛሙርቱ ማስተማር ጀመረ።

መስቀሉ የምሕረት ዘመን መዘጋት ምልክት ነው፤ እና በኤልያስ የተምሳሌተ ነበረው ዮሐንስ መጥምቅ ደግሞ በእርሱ የተምሳሌተ እንደነበረው ዊልያም ሚሊር፣ ዮሐንስ መጥምቅና ኤልያስ እንዳደረጉት ሁሉ “ከምሕረት ዘመን መዘጋት ጋር የተያያዙ ክስተቶችን” ለማቅረብ ተነሣ። ዮሐንስም ይህን እንዲህ ብሎ ተናገረ።

ነገር ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዳቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ “የእፋኝን ዘር ሆይ፣ ከሚመጣው ቍጣ ሽሽታችሁ እንድትድኑ ማን አስጠነቀቃችሁ?” አላቸው። ማቴዎስ 3፡7።

ኤልያስ እንዲህ ብሎ ተናገረ።

አክሐብም የአሼራ ዐፀድ አደረገ፤ አክሐብም ከእርሱ በፊት ከነበሩት የእስራኤል ነገሥታት ሁሉ ይልቅ እግዚአብሔርን የእስራኤል አምላክ ለቍጣ ለማስነሣት ክፉ ነገር አደረገ። በእርሱም ዘመን ቤቴላዊው ኂኤል ኢያሪኮን ሠራ፤ መሠረቷን በበኩር ልጇ በአቢራም ጣለ፤ በታናሽ ልጇም በሴጉብ ደጆቿን አቆመ፤ ይህም እግዚአብሔር በነዋ ልጅ በኢያሱ አፍ እንደ ተናገረው ቃል ነበር። ጊልዓዳዊውም ከጊልዓድ ነዋሪዎች የነበረው ቲሽባዊው ኤልያስ ለአክሐብ እንዲህ አለው፤ በፊቱ የምቆምበት የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሕያው ነው፤ በእነዚህ ዓመታት እንደ ቃሌ ካልሆነ በቀር ጠልም ሆነ ዝናብ አይሆንም። 1 ነገሥት 16፡33-17፡1።

ስለ ዊልያም ሚሊር ሥራ እንደ ዘመናዊ ተሐድሶ አራማጅ ሲናገር እህት ዋይት እንዲህ አላች፡-

“ሰዎች ለሚገኙበት አደጋ እንዲነቁ፣ ከምሕረት ጊዜ መዘጋት ጋር ለተያያዙት ክቡር ክስተቶችም ለመዘጋጀት እንዲነሱ ያስፈልግ ነበር።” The Great Controversy, 310.

የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቂጥሮች “ከምሕረት በር መዘጋት ጋር የተያያዙ ክስተቶችን” ይወክላሉ። እነዚያ ክስተቶች በዘመኑ ፍጻሜ በ1989 ተፈቱ፣ እናም በግልጽ ተገለጡ።

“ከመስቀሉ ላይ ከመሰቀሉ በፊት አዳኙ ለደቀ መዛሙርቱ እርሱ ሊገደል እንደሚገባውና ከመቃብርም እንደሚነሣ ገለጸላቸው፤ መላእክትም ቃሉን በአእምሮና በልባቸው ላይ እንዲያስቀምጡ ተገኝተው ነበር። ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ ከሮማውያን ቀንበር ጊዜያዊ መዳንን ይጠባበቁ ነበር፤ ተስፋቸው ሁሉ ያተኮረበት እርሱ የውርደት ሞት እንዲቀበል የሚለውን ሐሳብ ሊታገሡት አልቻሉም። ሊያስታውሱአቸው የሚገባቸው ቃላት ከአእምሮአቸው ተወግደው ነበር፤ የፈተናውም ጊዜ በደረሰ ጊዜ ዝግጁ ሳይሆኑ አገኛቸው። የኢየሱስ ሞት አስቀድሞ ባያስጠነቅቃቸው ኖሮ እንደሚሆነው ሁሉ ተስፋቸውን ፈጽሞ አጠፋው። እንዲሁም በትንቢቶች ውስጥ የወደፊቱ ነገር በክርስቶስ ቃል ለደቀ መዛሙርቱ እንደተገለጠው ሁሉ በግልጽ ሁኔታ በፊታችን ተከፍቶአል። ከምሕረት ዘመን መዘጋትና ለመከራው ጊዜ የመዘጋጀት ሥራ ጋር የተያያዙ ክስተቶች በግልጽ ቀርበዋል። ነገር ግን ብዙ ሕዝብ እነዚህን አስፈላጊ እውነቶች ፈጽሞ እንዳልተገለጡላቸው ያህል አያስተውሉአቸውም። ሰይጣን ለመዳን የሚያጠባብቁ የሆኑትን ማንኛውንም ስሜት ለመንጠቅ ይጠባበቃል፤ የመከራውም ጊዜ ያልተዘጋጀ ሆነው ያገኛቸዋል።” The Great Controversy, 595.

በቁሳርያ ፊልጶስ፣ ይኸውም ፓኒየም፣ በቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ውስጥ ክርስቶስ ስለ መስቀሉ ደቀ መዛሙርቱን ማስተማር የጀመረው በዚያ ነበር፤ ይህም እስከ ጥቅምት 22, 1844 ድረስ ያለውን የኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ታሪክ በምሳሌ ያመለክታል። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተሃድሶ እንቅስቃሴ መጀመሪያ ላይ “ከምሕረት ጊዜ መዘጋት ጋር የተያያዙ ክስተቶች” ተገለጡ፤ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ መጨረሻ ላይም “ከምሕረት ጊዜ መዘጋት ጋር የተያያዙ ክስተቶች” በአርባኛው ቁጥር ስውር ታሪክ ውስጥ ይገለጣሉ።

«ዛሬ፣ በኤልያስና በመጥምቁ ዮሐንስ መንፈስና ኃይል፣ በእግዚአብሔር ሹመት የተሾሙ መልእክተኞች የፍርድ የተወሰነበትን ዓለም ትኩረት ከምሕረት ጊዜ መዝጊያ ሰዓቶች እና ክርስቶስ ኢየሱስ እንደ ነገሥታት ንጉሥና እንደ ጌቶች ጌታ መገለጡ ጋር በተያያዘ በቅርቡ ሊፈጸሙ ያሉት ክቡራን ክስተቶች ላይ እየጠፉ ነው።» ነቢያትና ነገሥታት፣ 715, 716.

ከምሕረት ዘመን መወዳእታ ጋር የተያያዙት “ክስተቶች” በአርባኛው ቁጥር ውስጥ በተሰወረው ታሪክ ውስጥ የተገለጡ ክስተቶች ናቸው። በዘካርያስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ የመርማሪው ፍርድ የመጨረሻ ትዕይንቶች ተስዕለው ቀርበዋል። መንፈሳዊ መነሳሳት የዘካርያስን ምስክርነት ከሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ ማኅተም ከሚቀበሉት ጋር ያዋህዳል።

“የእግዚአብሔር ሕዝብ በምድሪቱ ውስጥ ስለሚፈጸሙት እርኩሶቶች እያቃሰቱና እያለቀሱ ነው። በእንባ እያሉ ኃጢአተኞችን መለኮታዊውን ሕግ በመርገጥ በሚገቡበት አደጋ ያስጠነቅቋቸዋል፤ እነርሱም ስለ ራሳቸው መተላለፎች በማይነገር ሐዘን በጌታ ፊት ራሳቸውን ያዋርዳሉ። ክፉዎች ግን ሐዘናቸውን ያፈዘሉ፣ ከክብደት የተሞሉ ጥሪዎቻቸውን ያሾፋሉ፣ ድካማቸው ብለው በሚጠፋትም ነገር ይሳለቃሉ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሥቃይና ትሕትና በኃጢአት ምክንያት የጠፋባቸውን ብርታትና የባሕርይ ክብር እንደገና እያገኙ እንደሆነ የማያሻማ ማስረጃ ነው። ይህም ከክርስቶስ ወደ እርሱ የበለጠ እየቀረቡ ስለሆነ፣ ዓይኖቻቸውም በእርሱ ፍጹም ንጽሕና ላይ ተተክለው ስለሚገኙ፣ የኃጢአትን እጅግ ክፉ ኃጢአተኝነት እንዲህ በግልጽ ለማየት የሚችሉት ስለዚህ ነው። የእነርሱ መቆጫና ራስን ማዋረድ፣ ለማልቀስ ምክንያት እንደሌለ ከሚያስቡ፣ የክርስቶስን ትሕትና ከሚንቁ፣ የእግዚአብሔርን ቅዱስ ሕግ እየተላለፉ ፍጹማን ነገር ከሚሉ ራሳቸውን የሚበቃቸውና ትዕቢተኞች መንፈስ ይልቅ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ይበልጥ ተቀባይነት አለው። የዋህነትና የልብ ትሕትና ለብርታትና ለድል መሠረታዊ ሁኔታዎች ናቸው። በመስቀሉ እግር ሥር ለሚሰግዱ የክብር ዘውድ ይጠብቃል። እነዚህ አልቃሾች ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ ይጽናናሉና።”

ታማኞቹ ጸሎተኞች ማለት ይቻላል ከእግዚአብሔር ጋር ተዘግተው ናቸው። እነርሱ ራሳቸው ምን ያህል በደግንነት እንደተጠበቁ አያውቁም። በሰይጣን ግፊት ተነሥተው የዚህ ዓለም ገዢዎች እነርሱን ለማጥፋት እየፈለጉ ነው፤ ነገር ግን ዓይኖቻቸው ቢከፈቱ፣ በዶታን የኤልሳዕ አገልጋይ ዓይኖች እንደ ተከፈቱት፣ የእግዚአብሔርን መላእክት በተረዳቸው ሰፍረው በብርሃናቸውና በክብራቸው የጨለማውን ሠራዊት እየከለከሉ እንዳሉ ያዩ ነበር።

“የእግዚአብሔር ሕዝብ በፊቱ ነፍሳቸውን ሲያስጨንቁ እና የልብ ንጽሕናን ሲለምኑ፣ ‘የረከሱትን ልብሶች’ ከእነርሱ እንዲወገዱ ትእዛዝ ይሰጣል፤ የሚያበረታቱም ቃላት ይነገራሉ፣ ‘እነሆ፣ ኃጢአትህን ከአንተ አስወግጄአለሁ፣ የተለወጠ ልብስም አለብሽሃለሁ።’ ንጹሕ ያልተበከለው የክርስቶስ ጽድቅ ልብስ በተፈተኑ፣ በተፈተኑ ነገር ግን በታማኝነት የጸኑት የእግዚአብሔር ልጆች ላይ ይጨንባቸዋል። የተናቁት ቀሪዎች በክብር ልብስ ይለበሳሉ፤ ከዚህ በኋላ በዓለም ሙስና ፈጽሞ አይረክሱም። ስማቸው በበጉ የሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ይጠበቃል። በዘመናት ሁሉ ካሉት ታማኞች መካከል ተመዝግበዋል። የአታላዩን ተንኮል ተቃውመዋል፤ በዘንዶው ጩኸት ከታማኝነታቸው አልተመለሱም። አሁን ከፈታኙ ተንኮሎች ለዘላለም የተጠበቁ ናቸው። ኃጢአታቸው ወደ ኃጢአት መነሻው ይተላለፋል። ቀሪዎቹም ይቅር ተብለው ብቻ አይቀሩም፣ ተቀባይነት ያገኛሉ ብቻም አይደሉም፤ ይከበራሉ። ‘የተዋበ ቆብ’ በራሳቸው ላይ ይደረጋል። ለእግዚአብሔር እንደ ነገሥታትና ካህናት ይሆናሉ። ሰይጣን ክሶቹን እያቀረበ ይህን ወገን ሊያጠፋ ሲፈልግ፣ የተሰወሩ ቅዱሳን መላእክት የሕያውን እግዚአብሔር ማጎተም በላያቸው እያኖሩ ወዲህና ወዲያ ይመላለሱ ነበር። እነዚህ ከበጉ ጋር በጽዮን ተራራ ላይ የቆሙት ናቸው፤ የአባቱ ስም በግንባራቸው ተጽፎአል። አዲሱን መዝሙር በተፋኑ ፊት ይዘምራሉ፤ ያ መዝሙር ከምድር የተዋጁት ከመቶ አርባ አራት ሺህ በቀር ማንም ሊማረው የማይችል ነው። ‘እነዚህ በጉ ወደሚሄድበት ሁሉ የሚከተሉት ናቸው። እነዚህ ለእግዚአብሔርና ለበጉ በኩራት እንዲሆኑ ከሰዎች መካከል የተዋጁ ናቸው። በአፋቸውም ሽንገላ አልተገኘባቸውም፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ነውር የሌለባቸው ናቸው።”

“አሁን እነዚያ የመልአኩ ቃላት ፍጹም ፍጻሜያቸውን ደርሰዋል፤ ‘እንግዲህ ሊቀ ካህናቱ ኢየሱስ ሆይ፣ አንተና በፊትህ የሚቀመጡ ባልንጀሮችህ ስሙ፤ እነርሱ የሚደነቅባቸው ሰዎች ናቸውና፤ እነሆም፣ አገልጋዬን ቍጥቋጥውን አመጣለሁ።’ ክርስቶስ የሕዝቡ ቤዛና ነጻ አውጪ ሆኖ ተገልጦአል። አሁን በእውነት የቀሩት ‘የሚደነቅባቸው ሰዎች’ ናቸው፤ የጉዞአቸው እንባና ውርደት በእግዚአብሔርና በበጉ ፊት ለፊት ለደስታና ለክብር ስፍራ ሲሰጡ። ‘በዚያች ቀን የእግዚአብሔር ቍጥቋጥ ውብና ክቡር ይሆናል፤ የምድርም ፍሬ ከእስራኤል ለዳኑት የተከበረና ያማረ ይሆናል። እንዲሁም በጽዮን የቀረውና በኢየሩሳሌም የተረፈው ቅዱስ ይባላል፤ በኢየሩሳሌም ከሕያዋን ጋር የተጻፈ ሁሉ።” Testimonies, volume 5, 474-476.

በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች፣ በምድሪቱ ውስጥ ስላሉት አስጸያፊ ነገሮች “የሚቃትቱና የሚያለቅሱ” ሲሆኑ “የሚታተሙት” የሕዝቅኤል ቡድን ናቸው። እነርሱም የክርስቶስ ጽድቅ ልብስ በሚሰጣቸውና የጴጥሮስን “ነገሥታትና ካህናት” የሚወክለው ውብ ኩፉ በራሳቸው በሚደረግላቸው ጊዜ ይታተማሉ፤ እነርሱም ቀድሞ የእግዚአብሔር ሕዝብ አልነበሩም፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆነዋል።

እናንተ ግን የተመረጠ ትውልድ፣ ንጉሣዊ ክህነት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለራሱ የተለየ ሕዝብ ናችሁ፤ ይህም ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃኑ የጠራችሁትን የእርሱን ምስጋና እንድትናገሩ ነው፤ ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ እናንተ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረት ያላገኛችሁ ነበራችሁ፣ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። ወዳጆቼ ሆይ፣ እንደ እንግዲያችን እንደ መጻተኞች እለምናችኋለሁ፤ በነፍስ ላይ የሚዋጉትን ሥጋዊ ምኞቶች ራቁ፤ በአሕዛብም መካከል ኑሯችሁ የተከበረ ይሁን፤ ይህም ክፉ አድራጊዎች ናችሁ ብለው በሚናገሩባችሁ ነገር፣ መልካም ሥራችሁን አይተው በመጎብኘት ቀን እግዚአብሔርን

እንዲያከብሩ ነው። 1 ጴጥሮስ 2:9-12።

እንግዲህ አሁን ድምፃን በእውነት ብትታዘዙ ቃል ኪዳንንም ብትጠብቁ፣ ምድር ሁሉ የእኔ ስለሆነች፣ ከሕዝቦች ሁሉ በላይ ለእኔ የተለየ መዝገብ ትሆናለችሁ፤ እናንተም ለእኔ የካህናት መንግሥትና ቅዱስ ሕዝብ ትሆናለችሁ። ይህ ለእስራኤል ልጆች የምትናገረው ቃል ነው። ዘፀአት 19፡5-6።

በዚህ ምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት ውስጥ፣ እግዚአብሔር ከትእዛዙን ከሚጠብቁ ሕዝቡ ጋር ያለው ቃል ኪዳን እንደ አዲስ ሊታደስ ነው። “በዚያ ቀን ለእነርሱ ከምድር አራዊት፣ ከሰማይ ወጪች፣ ከምድርም ተንቀሳቃሾች ጋር ቃል ኪዳን አደርግላቸዋለሁ፤ ቀስትንና ሰይፍን ጦርነትንም ከምድር እሰብራለሁ፤ በደጎንነትም እንዲተኙ አደርጋቸዋለሁ። ለዘላለምም ለእኔ እጋባሻለሁ፤ አዎን፣ በጽድቅና በፍርድ፣ በፍቅራዊ ቸርነትና በምሕረት ለእኔ እጋባሻለሁ። በታማኝነትም ለእኔ እጋባሻለሁ፤ አንቺም እግዚአብሔርን ታውቂያለሽ።”

“በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ እኔ እሰማለሁ፣ ይላል እግዚአብሔር፤ ሰማያትንም እሰማለሁ፣ እነርሱም ምድርን ይሰማሉ፤ ምድርም እህሉንና ወይኑን ዘይቱንም ትሰማለች፤ እነርሱም ኢይዝራኤልን ይሰማሉ። እርስዎንም ለራሴ በምድር እዘራታለሁ፤ ምሕረትም ያለገኘችውን እምራታለሁ፤ ሕዝቤም ያልሆኑትን፡- እናንተ ሕዝቤ ናችሁ እላለሁ፤ እነርሱም፡- አንተ አምላካችን ነህ ይላሉ።’ ሆሴዕ 2፡14-23።”

“በዚያ ቀን፣ ... የእስራኤል ቀሪዎችና ከያዕቆብ ቤት የመለጡት፣ ... በእውነት በእስራኤል ቅዱስ በሆነው በእግዚአብሔር ላይ ይደገፋሉ።’ ኢሳይያስ 10፡20። ከ’ሕዝብ ሁሉና ወገን ሁሉ፣ ቋንቋ ሁሉና ነገድ ሁሉ’ መካከል፣ ‘እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ስጡት፤ የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና’ ለሚለው መልእክት በደስታ የሚሰጡ ሰዎች ይኖራሉ። ከዚህ ምድር ጋር ከሚያስፋኝው ጣዖታት ሁሉ ይመለሳሉ፣ ‘ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንና የውኃ ምንጮችን የፈጠረውንም’ የመልካሉ። ከማንኛውም የሚያጠላቸው ነገር ሁሉ ራሳቸውን ያስለቅቃሉ፣ በዓለምም ፊት የእግዚአብሔር ምሕረት ሐውልቶች ሆነው ይቆማሉ። ለመለኮታዊ መስፈርት ሁሉ ታዛዦች ሆነው፣ ‘የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ’ እነዚያ መሆናቸው በመላእክትና በሰዎች ዘንድ ይታወቃሉ። ራእይ 14፡6-7፣ 12።”

“እነሆ፣ ቀኖች ይመጣሉ፣ ይላል ጌታ፤ አራሹ አጫጁን ያገኛል፣ የወይንም ረጋጭ ዘር የሚዘራውን ያገኛል፤ ተራሮችም ጣፋጭ የወይን ጠጅ ያንጠባጥባሉ፣ ከረብቶችም ሁሉ ይቀልጣሉ። የሕዝቤንም የእስራኤልን ምርኮ እመልሳለሁ፣ የፈረሱትንም ከተሞች ይሠራሉ በውስጣቸውም ይኖራሉ፤ የወይን በታዎችንም ይተክላሉ የወይኑንም ጠጅ ይጠጣሉ፤ አትክልቶችንም ያዘጋጃሉ ፍሬያቸውንም ይበላሉ። በምድራቸውም ላይ እተክላቸዋለሁ፣ ከሰጠኋቸውም ምድር ከዚያ ወዲህ አይነቀሉም፣ ይላል ጌታ አምላክህ። አሞጽ 9፡13-15።” ሪቪው ኤንድ ሄራልድ፣ የካቲት 26፣ 1914።

የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የመጨረሻው የተመረጠ ትውልድ ከታተመበት ጊዜ ጀምሮ፣ በአሕዛብ መጎብኘት ቀን በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የኑሮ ዘይቤ (ሕይወት አካሄድ) ተጽእኖ ሊደርስባቸው የሚችሉ አሕዛብ እንዳሉ ግልጽ ነው።

“የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያቋቋመው የሰው ኃይልና የሰው ብርታት አልነበረም፤ እንዲሁም ሊያፈርሱአት የሚችሉትም እነርሱ አይደሉም። ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው በሰው ብርታት ዐለት ላይ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ፣ በዘላለማት ዐለት ላይ ነው፤ ‘የሲኦልም ደጆች አይችሉአትም።’ ማቴዎስ 16፡18። የእግዚአብሔር መገኘት ለሠራው ጽናትን ይሰጣል። ‘በመሳፍንት ወይም ማዳን በማይቻል በሰው ልጅ አትታመኑ’ የሚለው ቃል ወደ እኛ ይመጣል። መዝሙር 146፡3። ‘ኃይላችሁ በዝምታና በመተማመን ውስጥ ይሆናል።’ ኢሳይያስ 30፡15። በዘላለማዊ የጽድቅ መርሆች ላይ የተመሠረተው የእግዚአብሔር ክቡር ሥራ ፈጽሞ ወደ ከንቱ አይመጣም። ከኃይል ወደ ኃይል ይሄዳል፤ ‘በመንፈሴ እንጂ በኃይል ወይም በብርታት አይደለም፣ ይላል የሠራዊት ጌታ።’ ዘካርያስ 4፡6።”

“የዘሩባቤል እጆች የዚህን ቤት መሠረት ጥለዋል፤ እጆቹም ደግሞ ያጠናቅቁታል’ የሚለው ተስፋ በቃል በተገቢው ሁኔታ ተፈጻሚ። ቁጥር 9። ‘የአይሁድም ሽማግሌዎች ሠሩ። በነቢዩም በሐጌና በዔይ ልጅ በዘካርያስ ትንቢት አማካይነት በረከቱ። እነርሱም እንደ እስራኤል አምላክ ትእዛዝ። እንደ ፋርስም ነገሥታት እንደ ዊሮስና ዳርዮስ እንዲሁም አርጤክስስ ትእዛዝ ሠርተው ፈጸሙት። ይህም ቤት በንጉሠ በዳርዮስ መንግሥት በስድስተኛው ዓመት በአዳር [በአሥራ ሁለተኛው ወር] ወር በሦስተኛው ቀን ተፈጸመ።’ ዕዝራ 6፡14, 15።” Prophets and Kings, 595, 596.

ከአሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያሉት ቁጥሮች በእሑድ ሕግ ጊዜ ለሰንበት ጠባቂዎች የምሕረት በር መዘጋትን የሚያስከትሉ ትንቢታዊ ክስተቶችን ይወክላሉ። እነርሱም እንዲሁ በዳንኤል አሥራ ሁለት ቁጥር አሥር ውስጥ ካሉት ሦስት እርምጃዎች ሦስተኛውን ይወክላሉ። ቁጥር አሥር “መንጻት” ነው፤ ቁጥሮች አሥራ አንድና አሥራ ሁለት “ነጭ መደረግን” ይወክላሉ፤ ከአሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያሉት ደግሞ ሰንበት ጠባቂ ድንግልናዎች “የሚፈተኑበትን” የመለያ ፈተና ይወክላሉ።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው ውስጣዊ መልእክት በምዕራፍ ሰባት እስከ ዘጠኝ ባለው የኡላይ ወንዝ ራእይ ይወክላል። ውጫዊውም መልእክት በምዕራፍ አሥር እስከ አሥራ ሁለት ባለው የሂዴቅል ወንዝ ራእይ ይወክላል። ምዕራፍ አሥራ ሁለት የውስጣዊውም ሆነ የውጫዊውም ራእዮች ከፍተኛ ጭፍ ነው። ክርስቶስም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን የሚያስነሣና የሚያነጻጽውን ዘዴ ያቀርባል። ከአሥር እስከ አሥራ ስድስት ያሉት ቁጥሮች ከ1989 ጀምሮ እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ባለው የአርባ ቁጥር እና የአርባ አንድ እና የአሥራ ስድስት ቁጥር ስውር ታሪክን ይወክላሉ። በዚህ ስውር ታሪክ ውስጥ የሚገጥሙት ቁጥሮች የምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አሥር ፍጹም ፍጻሜን ይወክላሉ።

ብዙዎች ይነጻሉ። ይነጣጠራሉም። ይፈተናሉም፤ ነገር ግን ኅጥአን ኅጢአትን ያደርጋሉ፤ ከኅጥአንም አንድ ስንኳ አያስተውልም፤ ጠቢባን ግን ያስተውላሉ። ዘወትር የሚቀርበውም መሥዋዕት ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ። የሚያጠፋው ርኩሳት እስከሚቆም ድረስ። አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ። የሚጠብቅና እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብፁዕ ነው። ዳንኤል 12፡10-12።

ከአሥር እስከ አሥራ ስድስት ያሉትን ቁጥሮች የሚያስተውሉት “ጥበበኞች”፣ በ“አእምሮ”ና በ“መንፈስ” ሁለቱም የታተሙ እነርሱ ናቸው፤ በአርባኛው ቁጥር ውስጥ በተሰወረው ታሪክ የተመሰለውን ውጫዊ ትንቢታዊ መልእክት የሚያስተውሉ እነርሱ ናቸው፤ እናም ከእሁድ ሕግ በፊት በዚያ አስተዋወቆ ውስጥ በ“አእምሮ” ጽኑ ሆነው ተቀምጠዋል። “ጥበበኞች” ማለት፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ እና በአሥራ አንደኛው ቁጥር የተመሰለው የውስጥ መልእክት የተለወጡ እነርሱ ናቸው፤ እናም ከእሁድ ሕግ በፊት በዚያ ልምድ ውስጥ ጽኑ ሆነው ተቀምጠዋል።

“ጠቢባን” ማለት ከ“መጠበቅ” ጋር የተያያዘውን “በረከት” የተቀበሉ ናቸው፤ ይህም አንድ መቶ አርባ አራቱን ሺህ የአሥሩን ደናግል ፍጹምና የመጨረሻ ፍጻሜ የሚፈጽሙ እንደሆኑ ያመለክታል። ራእይ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር ደረሰ፤ ስለዚህም ዳንኤልና ራእይ በሁለት ምስክሮች የሚያመለክቱት የ“ፍጻሜ ዘመን” ተለይቶ ታወቀ፤ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ የተፈታው የእውቀት መጨመርም የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህን የማተም ሂደት እንደሚለይ ያመለክታል። አሥራ አንድ ሲደመር አሥራ አንድ ሆኖ ሁለት ይሆናል፤ ይህም መለኮት ከሰብአዊነት ጋር ያለው ጥምረት ምልክት ነው፤ እናም አንድ መቶ አርባ አራቱን ሺህ የሚያፈራውን የሦስት-ደረጃ የንጽህና ሂደት የሚያልፉት በዳንኤል አሥራ ሁለት ቁጥር አሥራ ሁለት ተለይተው ይታወቃሉ፤ ይህም ደግሞ ሌላ የፓልሞኒ ፊርማ ነው፤ ምክንያቱም አሥራ ሁለት በአሥራ ሁለት ሲባዛ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይሆናል።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።